

12-V-1,0

Estimats tots. Dintre pocs dies us escriviré la carta reglamentària, però una oportunitat i ocasió per veure si no anirem una xatilla hem convingut sols el bon estat de la meua salut moral i un paral. Patsen el fet de no haver de traduir en l'avi més entenedor.

No heu d'estanyar que no parli poc del meu estat. En realitat, tanso a estar en una d'aquelles fases en que sembla que no passa res, en que a, els símptomes essent mínims o insignificants, i evolució de la malaltia sols a manifesta per una petita anàlisi de la imatge radiocòpica de setmanes ençà. En total perfectament bé, fent una mica i amb una certa taquicàrdia d'excitació de la vespa, et restant paquíssim, si he encara amb B.K. + menys jaça, si he no aconseguir de engalidar-me més enllà d'uns límits massa discrets, etc etc.

Us estanyo, potser, que no us parli dels projectes que tencion per quan la vespa hagues donat

tot el seu rendiment. Tinguenen en compte que
el tenens d'acció de la veu no s'ha aca-
bat encara, i ni hi ha per uns mesos. Uau. El
que passa és que després de la gran capi-
dara amb què emà les lesions baixes,
~~la~~ les antigues del lobul superior & no
són ja tan fàcils de pelar, i ja sabem
que no aniria per a anar la veu
sola. Però cal la pena d'esperar mentre duri
aquesta influència de la paràlisi d'indolga.
perquè passant els terçats pericorontaris a bones
condicions, i retirant poc o molt les ma-
rtes coratals, ja que quan arriba l'hora
la nova intervenció podria ser ~~molt més~~
~~eficaz~~ de menys envergadura, amb més
possibilitats d'eficàcia completa.

Bel que ja a la nova maol, estiguen
fomli tranquils. Em devia explicar molt
malament. La nova suggestió de curar les
marcs no és pas feta directa de la
par d'una invasió que arriba fins a casa
vostre! És una idea que en va molt
sacrat, ja d'abans del setembre, i està
inspirada en l'estat d'apetit en què us

Veig. Em té el efecte de passar-me els dies als pens
d'una porta tancada, però que somnic que
alguna dia s'obrirà. Per a un altre, la vida i l'
adolescència no semblen tenir altra sentit i altra pos-
sibilitat que aquesta de viure com un aut i
oblitament de la porta. I he, estimats, com no
he d'organitzar-me de veure de veure, ja, que
sóc a l'altre banda de la porta, on hi ha
els jocs, i que no veig ni la més remota
possibilitat de que la porta s'obri?

Em diuen que una porta pot obrir-se per força
desde fora. Ah! Malheur! Ah! Ah! Ah! Ah! Ah! Ah!
de les experiències d'aquests anys d'anars no
tenim el dret de ser massa ingenu. Amb
quina facilitat ens semblava creïble el que ve
resoldre el nostre problema! Estimats, jo voldria
que no ven deixessin enganyar pels vostres senti-
ments.

Sembla que la guerra entra en un moment
àlgid i potser no serà tan llarga com semblava.
Millor; el bé o el mal, que s'acomplirà aviat.
En realitat, podria haver-me estat aviat agraït,
perant-ho fins al seu desenllaç. Però ja està fet

No veguem que el reme la com d'una
manera tan poc il·lusionada afecta en
al men estat físic. Si que tot serà
com Déu voldrà, que no manca
de sentit, i que, en definitiva, mai
no sabem què és el millor per a no
sèlta. No m'hi demano a Déu que em con
serri sempre aquesta calma.

No us enrió veure perquè passa una
temporada seca.

Agraeixo a l'elles adjuntar, voldria les
avisar a Maria Luisa?

I les mees estimats, si teniu ben valents,
seben una alçada ben justa del vostre

Mariano